

آهُوِي الوداع

به موسم زایمان آب

دفتر اول

راهنمایی در تحریر متن

واعداً

سید علی صالحی

چاپ و منتشر شده

در سال ۱۳۹۲ توسط نگاه

فناوری اسلامی

و نشر اسلامی

تبلیغاتی

و انتشارات نگاه

اداره کننده کتابخانه اسلامی و فناوری اسلامی و نشر اسلامی و نشریات علمی پژوهشی

فرمایشی شرکت ملی اسناد و کتابخانه ملی ایران

www.galesepublitioncenter.com

مؤسسه انتشارات نگاه

تهران، ۱۳۹۲ www.galesepublitioncenter.com

مختصر

۱۰	سست کاهنی
۱۱	اشاره اشاره ۱۱
۱۲	ت لملج دلخ ۱۲
۱۳	پیشنهاد ۱۳
۱۴	دستورات ۱۴
۱۵	نذر نور ۱۵
۱۶	با تو هستم، تو، مجروح خارزار بی چلچله! ۱۶
۱۷	مراتب راه ۱۷
۱۸	در مسیر ۱۸
۱۹	آن شب، آنجا نبود او ۱۹
۲۰	اورادا ۲۰
۲۱	دستِ چپ، کمی بالاتر، رو به روی راه ۲۱
۲۲	درگیر یک حیرت ساده ۲۲
۲۳	یک جایی، همان شمال ۲۳
۲۴	لکننی، لکننی لی لوا ۲۴
۲۵	دنیا، هی دنیا! ۲۵
۲۶	و پیغام ۲۶
۲۷	دفتر اول راه غریب و شرح نجات ۲۷
۲۸	۱ ۲۸
۲۹	۲ ۲۹
۳۰	۳ ۳۰
۳۱	۴ ۳۱
۳۲	۵ ۳۲
۳۳	۶ ۳۳
۳۴	۷ ۳۴
۳۵	۸ ۳۵
۳۶	۹ ۳۶
۳۷	۱۰ ۳۷
۳۸	۱۱ ۳۸

دفتر دوم

شصت ثانیه نور فر صست خجسته ری را
در آخرین آفتاب عصر شهریور

یا تو ... ای!

بوی خوش یک نفر دیگر...

عجله نکن، دیر نمی شود...

و ... واقعاً!

کاه و کلمات...

آن یک نفر، خاص بود برای خودش ...
قدرت گرگ ...
صحیفه سومتات ...
حروف وزیده باد ...
از همین عصرهای آهسته ...
تیتر اول، یک لید عاشقانه ...
بعضی حسنهای بی ناگهان ...
بیدار خوابِ هر وقت صبح ...
مشکلی نیست ...
بس آمد آدمی ...
قلمر و مرمر، مصاحبِ می ...
کسرهها ...
به روزِ دُرست ...
باز هم به روزِ دُرست ...

۳۹ در این ظلمتِ رَجيم

۴۱ حوالاً!

دفتر سوم

انعکاس آهسته شَفَق بر سنگفرش پیاده رو

۸۱	و هست ...
۸۲	بی بقیه ...
۸۴	بد نیست گاهی ...
۸۶	راه نجات ...
۸۸	ونگوگ ... وسط فعلهای میدان هزوی ...
۹۰	از نقلی نی ...
۹۱	سطر آخر دنیا ...
۹۳	بین راه ...
۹۴	تابه تا ...
۹۶	بلند بلند ...
۹۸	بگویم ... بگویم؟!
۱۰۰	داستان دلپذیر ما شاعران ...

دفتر چهارم

چقدر بزرگ است ماه...! کودک سمت خاوران را نشان می دهد	
۱۰۳	یا ابی الخیر!
۱۰۵	حدوث ...
۱۰۶	شرط حیرت ایلیا ...
۱۰۸	زن، گریه، خستگی ...
۱۱۰	غربیان!
۱۱۲	سید ماذری، راهِ مرغاب خیلی دور است ...
۱۱۴	شناسنامهها ...

	دفتر ششم
۱۶۱	مثُل زن مثُل نان مثل شادی
۱۶۴	شعر ۷۹
۱۶۶	پروانه می‌زاید از علف
۱۶۷	دلیل دارد
۱۶۹	کیف دارد راه
۱۷۱	آهسته‌های عصر پنج شنبه
۱۷۲	راهی گاهی به راه
۱۷۳	کی از تا
۱۷۴	بی‌بدیل
۱۷۵	زود است هنوز تاریکی ۷۹
۱۷۷	آستانه اشتباه
۱۸۰	کم حرف بزنید!
۱۷۹	سهم نور
۱۸۰	حوالاً ام نیست چه می‌گوییم
۱۸۱	سه یار دبستانی
۱۸۲	زهی مار!
۱۸۳	منطق الطیر
	شب تا شب

دفتر هفتم

۱۸۷	پایین همان قابِ قدیمی به خطی ساده نوشته‌اند - پرده... پرده... پرده بردار ای قمر...
۱۸۸	مثالاً شعر چاپ نشده‌ای از نیما ضمن شنیدن فوترباخ

۱۱۶	نقطه‌ها، منزل‌ها، محال‌ها
۱۱۸	درد، درد، درد!
۱۲۰	هر سپیده‌دم، اتفاقی آغاز می‌شود
	دفتر پنجم
	دلتنگ تو من میر گاهی ...
۱۲۵	علوم است
۱۲۷	از کجا معلوم است؟!
۱۲۹	با زن، زیر باران، به قول یک نفر
۱۳۲	پیداها
۱۳۴	رقیا به رمز حروف
۱۳۶	بابا...، عزیزم!
۱۳۸	از منی زنان مولانا
۱۳۹	سقرا
۱۴۰	از نخواهم گفت هر محشری که تویی!
۱۴۱	تیررس طیلسان و گریوه آدمی
۱۴۳	حروف آل و او را و هو
۱۴۵	حدودت
۱۴۷	ای آدمی!
۱۴۹	از آن حرف‌هاست!
۱۵۰	صبر، حوصله احتیاط
۱۵۲	درد واژه
۱۵۴	حروفیا
۱۵۶	حسود عزیزم!

خط‌ها خواهی دید به دفترها..... ۱۸۹

احضاریه ۱۹۰

نامه به رومیا..... ۱۹۲

رکابا ۱۹۴

یا هجاتنا!..... ۱۹۵

ماه شبِ تیغ ۱۹۷

ادامه ما شبِ تیغ ۱۹۸

بُریده بُریده‌های تَه شب ۲۰۰

آنارای من ۲۰۲

از آن حروفِ مگو ۲۰۴

اواسطِ کوچه، دستِ چپ ۲۰۵

کفت و گو با دیوارِ رو به رو ۲۰۶

تمام شد! ۲۰۸

بیل نبرد بالای بُل ۲۱۰

وَ لَا غَيْر! ۲۱۱

سلام، و بله، حتّماً ۲۱۲

راه... همین است! ۲۱۳

شما بسته... غایب و بیرون نداشتند ریشه را باز کردند و میتوانید بروید...
و امتنعت میکنید زیرا شاید آنها را دستیار نمایند که بسیار بخوبی
برای شرکت و لذت گرفتن از این روزهای خوش باشید... سرانجام به مسیر خود بازگشته
و آنها را بگزیند... لیکن این اتفاق همچنان میگذرد که شاید آنها را
لکه داشته باشند... لیکن این اتفاق همچنان میگذرد که شاید آنها را

اشارہ

وَلِمَنْ يَأْتُهَا إِلَّا مُبَشِّرٌ بِالْحَيَاةِ الْأَبَدِيَّةِ

مهم نیست شعر چیست، چگونه است و از چراست. تنها راه رسیدن به رؤیاهای آدمی است که خود شفانویس نامرادی هاست، شفانویس شب است. و دلالت است این واژه غریب، و این غریب... نزد ما امانت است، امانت آزادی است.

شعر ... شعر؛ همیشه همین من است، عبارت عبور از اندوه،
امین من است. که او با من بسیار زیسته است حتی به دوزخی ترین دقیقه
دردها. و من از او به شفا رسیده‌ام. جناب عجیبی سنت این مخفی ترین
دعا، که به چشم خود دیده‌ام درد را چگونه از دامن آدمی دور کرده است.
و معجزه همین است. پندارِ خوشایندِ خواب‌هایی که پرهیز‌خواه خستگی
ست. نجات‌دهنده آدمی از نهایت نومیدی است. من بنا به چنین باور
خیلٌ ناپذیری سنت که در قیامِ مژاپیری از این دست، دریاوار می‌نویسم.
زنها... در تکلمِ تشنگی تنها به طلوع یکی پیاله آب بسنده نکنید تا
باران بیاید. تا باران برای شما بسیار باید. این بارش بی‌گزند... گهواره
نجات را به کرانه‌امید بازخواهد رساند.

ما شعر می خوانیم تا خود برای هستی خوانا شویم. و راز ... همین است، راز رویاهای مشترک ما همین است، ما خود امید همین مردم خسته ایم. او که مردم را نمید می کند... خود شارح میراث است. قیام کن به نوخواهی خوبی ها. ما باید در تشنگی تابستان ... خُنکا بیاوریم، آبر بیاوریم، باران بیاوریم. ما در زمهریر ظلمت، هم شعلهور میان شلاق و رهایی، آتش را آواز داده ایم. ما شاعریم... بی حتی اگر واژه ای سروده باشیم. ما راز عبارت عبوریم از اندوهه این جهان.

ما را بخوانید، در این شباترین هر چه تاریکی است، ما نور آورده‌ایم
خدمتِ شما. ما همواره شفانویسِ شما بوده‌ایم. و همین است که مَا در
کنارِ هم، با هم واز هم بوده‌ایم همیشه هر دقیقه که دیده‌اید. شادا... شادا...
که شعر... نجات دهنده آدم از نهایت نه صدی، است.

سید علی صالحی
تهران - ۱۳۹۰

دفتر اول

راہِ غریب و شرح نجات

卷之三

لطفی بخان احمدیه
بـنـجـمـنـهـیـرـ دـهـلـسـرـ دـهـلـ آـ
دـهـلـهـیـرـ دـهـلـهـیـرـ دـهـلـهـیـرـ
تـهـلـهـیـرـ دـهـلـهـیـرـ

نذرِ نور
بـنـجـمـنـهـیـرـ دـهـلـسـرـ دـهـلـ آـ
وـجـسـهـ لـهـاـ
بـلـیـتـ لـهـاـیـهـ وـجـسـهـ ... وـجـسـهـ،
رـجـهـ آـنـ لـ آـنـ لـعـتـاـ
تـسـیـانـیـهـ

من هم مثل شما شاعرم

من هم
مثل هم
همین جا
آرام، بی سایه، بی هنوز
به خلوت بی خواب این جهان خیره مانده ام.
دیگران هم هستند
همه، هر دیگری که هست
همین جا
از میدان بی راه شهر
به صبح شفارسیده اند،
نور
خیلی هست
همه از به نورند